

СЛУЖБЕН ВЕСНИК НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА

Број 60

Год. LXV

Среда, 13 мај 2009

Цена на овој број е 210 денари

www.slvesnik.com.mk

contact@slvesnik.com.mk

СОДРЖИНА

	Стр.		Стр.
1018. Одлука за разрешување генерален секретар на Кабинетот на Претседателот на Република Македонија.....	2	1027. Одлука за избор на судија на Врховен суд на Република Македонија.....	8
1019. Одлука за именување генерален секретар на Кабинетот на Претседателот на Република Македонија.....	2	1028. Одлука за избор на судии на Управен суд Скопје.....	9
1020. Решение од Комисијата за хартии од вредност.....	2	1029. Одлука за избор на судии на Апелациониот суд во Битола.....	9
1021. Решение од Комисијата за хартии од вредност.....	2	1030. Одлука за избор на судии на Основен суд Скопје I – Скопје.....	9
1022. Решение од Комисијата за хартии од вредност.....	2	1031. Одлука за избор на судија на Основен суд Скопје 2 – Скопје.....	9
1023. Решение од Комисијата за хартии од вредност.....	3	1032. Одлука за избор на претседател на Основен суд Тетово.....	9
1024. Решение од Комисијата за хартии од вредност.....	3	1033. Одлука за избор на судии поротници на Основен суд Кичево.....	10
1025. Решение на Уставниот суд на Република Македонија, У.бр. 213/2008 од 22 април 2009 година.....	3	1034. Одлука за избор на судии поротници на Апелациониот суд Битола.....	11
1026. Издвоено мислење на судија на Уставниот суд на Република Македонија.....	7	1035. Решение за стапување во примена на востановен катастар на недвижности..	12
		1036. Решение за стапување во примена на востановен катастар на недвижности..	12
		Огласен дел	1-84

ПРЕТСЕДАТЕЛ НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА 1018.

Врз основа на член 14 став 1 од Одлуката за организација и делокруг на работа на Кабинетот на Претседателот на Република Македонија („Службен весник на Република Македонија“ бр. 30/2000), донесувам

О Д Л У К А ЗА РАЗРЕШУВАЊЕ ГЕНЕРАЛЕН СЕКРЕТАР НА КА- БИНЕТОТ НА ПРЕТСЕДАТЕЛОТ НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА

I
М-р Наташа Савова – Салковска, се разрешува од функцијата генерален секретар на Кабинетот на Претседателот на Република Македонија.

II
Одлуката влегува со сила со денот на донесувањето, а ќе се објави во „Службен весник на Република Македонија“.

Бр. 07-1
12 мај 2009 година
Скопје

Претседател
на Република Македонија,
д-р **Горге Иванов, с.р.**

1019.

Врз основа на член 14 став 1 од Одлуката за организација и делокруг на работа на Кабинетот на Претседателот на Република Македонија („Службен весник на Република Македонија“ бр. 30/2000), донесувам

О Д Л У К А ЗА ИМЕНУВАЊЕ ГЕНЕРАЛЕН СЕКРЕТАР НА КА- БИНЕТОТ НА ПРЕТСЕДАТЕЛОТ НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА

I
М-р Дарко Ангелов, се именува за генерален секретар на Кабинетот на Претседателот на Република Македонија.

II
Одлуката влегува со сила со денот на донесувањето, а ќе се објави во „Службен весник на Република Македонија“.

Бр. 07-2
12 мај 2009 година
Скопје

Претседател
на Република Македонија,
д-р **Горге Иванов, с.р.**

КОМИСИЈА ЗА ХАРТИИ ОД ВРЕДНОСТ 1020.

Врз основа на член 17 став 3 од Законот за инвестициони фондови („Службен весник на Република Македонија“ бр. 12/2009), Комисијата за хартии од вредност, на седницата одржана на ден 30.04.2009 година, донесе

Р Е Ш Е Н И Е

1. Се дава согласност на измените и дополнувањата на Статутот на Друштвото за управување со фондови Иново Статус АД Скопје за промена на седиштето на Друштвото и за промена на дејноста на Друштвото.

2. Измените и дополнувањата од точка 1 на ова решение се вршат врз основа на Одлука бр. 02-37/1 од 03.04.2009 година за измени и дополнувања на Статутот на Друштвото за управување со фондови Иново Статус АД Скопје донесена од страна на Собранието на Друштвото.

3. Се задолжува Друштвото за управување со фондови Иново Статус АД Скопје да изготви пречистен текст на Статутот на друштвото и истиот да го достави до Комисијата за хартии од вредност.

4. Ова решение влегува во сила со денот на донесувањето, а истото ќе се објави во „Службен весник на Република Македонија“.

Бр. 07-1119/4
30 април 2009 година
Скопје

Комисија за хартии од вредност
Претседател,
Марина Накева-Кавракова, с.р.

1021.

Врз основа на член 101 од Законот за хартии од вредност („Службен весник на Република Македонија“ бр. 95/2005, 25/2007 и 07/2008) и Правилникот за начинот и постапката на давање согласност за именување директор на овластено правно лице за вршење услуги со хартии од вредност („Службен весник на РМ“ бр. 122/2006), Комисијата за хартии од вредност, на седницата одржана на ден 30.04.2009 година, донесе

Р Е Ш Е Н И Е

1. Се дава согласност за именување на лицето Горан Поповски, дипломиран економист роден на ден 05.09.1981 година во Скопје, за директор на Дирекцијата за работи со хартии од вредност и брокерско-посреднички услуги на Стопанска Банка АД Скопје, со седиште на ул. „11 Октомври“ бр. 7, Скопје, Република Македонија.

2. Согласноста за именување на Горан Поповски за директор на Дирекцијата за работи со хартии од вредност и брокерско-посреднички услуги на Стопанска Банка АД Скопје се дава за период од две години од денот на донесувањето на ова Решение, согласно Одлуката бр. 01-679 од 03.03.2009 година на Управниот одбор на Стопанска Банка АД Скопје.

3. Ова решение престанува да важи и пред истекот на рокот утврден во точка 2 на ова Решение со денот на разрешување на Горан Поповски од функцијата Директор на Дирекцијата за работи со хартии од вредност и брокерско-посреднички услуги на Стопанска Банка АД Скопје, со денот на одземање на согласноста за именување на директор од страна на Комисијата за хартии од вредност, и во други случаи утврдени со закон.

4. Ова решение влегува во сила со денот на донесувањето, а ќе се објави во „Службен весник на Република Македонија“.

Бр. 07-741/6
30 април 2009 година
Скопје

Комисија за хартии од вредност
Претседател,
Марина Накева-Кавракова, с.р.

1022.

Врз основа на член 101 од Законот за хартии од вредност („Службен весник на Република Македонија“ 95/05, 25/07 и 7/2008), Комисијата за хартии од вредност, на седницата одржана на ден 30.04.2009 година, донесе

Р Е Ш Е Н И Е

1. Се дава согласност за именување на лицето Ѓорѓи Иѓњатов, дипломиран економист, роден на ден 08.05.1961 година во Скопје, за директор на брокерската кука ВИП АД Скопје.

2. Согласноста за именување на Ѓорѓи Иѓњатов за директор на брокерската кука ВИП АД Скопје се дава за период од четири години од денот на донесувањето на ова Решение, согласно Одлуката бр. 2/1/6 од 24.03.2009 година донесена од Собранието на акционери на брокерската кука ВИП АД Скопје и Одлуката бр. 4/2 од 24.03.2009 година на Одбор на Директори на брокерската кука ВИП АД Скопје за избор на Извршен член на Одборот на директори на брокерската кука ВИП АД Скопје.

3. Согласноста за именување на Ѓорѓи Игњатов престанува да важи и пред истекот на рокот утврден во точка 2 на ова Решение, доколку лицето од точка 1 на ова Решение биде разрешено од функцијата директор на брокерската кука ВИП АД Скопје, со денот на одземање на согласноста за именување на директор од страна на Комисијата за хартии од вредност, и во други случаи утврдени со закон.

4. Ова решение влегува во сила со денот на донесувањето, а ќе се објави во „Службен весник на Република Македонија“.

Бр. 07-1001/5 Комисија за хартии од вредност
30 април 2009 година Претседател,
Скопје **Марина Наќева-Кавракова, с.р.**

1023.

Врз основа на член 101 од Законот за хартии од вредност („Службен весник на Република Македонија“ бр.95/05, 25/07 и 7/2008), Комисијата за хартии од вредност, на седницата одржана на ден 30.04.2009 година, донесе

РЕШЕНИЕ

1. Се дава согласност за именување на лицето Петар Трпески, дипломиран економист, роден на ден 20.11.1980 година во Гостивар, за директор на брокерската кука АУКТОР БРОКЕРИ АД Скопје.

2. Согласноста за именување на Петар Трпески за директор на брокерската кука АУКТОР БРОКЕР АД Скопје се дава за период од шест години од денот на донесувањето на ова Решение, согласно Одлуката бр. 02-59/2 од 24.02.2009 година донесена од Надзорниот одбор на брокерската кука АУКТОР БРОКЕРИ АД Скопје.

3. Согласноста за именување на Петар Трпески престанува да важи и пред истекот на рокот утврден во точка 2 на ова Решение, доколку лицето од точка 1 на ова Решение биде разрешено од функцијата директор на брокерската кука АУКТОР БРОКЕРИ АД Скопје, со денот на одземање на согласноста за именување на директор од страна на Комисијата за хартии од вредност, и во други случаи утврдени со закон.

4. Ова решение влегува во сила со денот на донесувањето, а ќе се објави во „Службен весник на Република Македонија“.

Бр. 07-696/8 Комисија за хартии од вредност
30 април 2009 година Претседател,
Скопје **Марина Наќева-Кавракова, с.р.**

1024.

Врз основа на член 101 од Законот за хартии од вредност („Службен весник на Република Македонија“ бр.95/05, 25/07 и 7/2008), Комисијата за хартии од вредност, на седницата одржана на ден 30.04.2009 година, донесе

РЕШЕНИЕ

1. Се дава согласност за именување на лицето Влатко Панајотовиќ, дипломиран економист, роден на ден 02.09.1969 година во Скопје, за директор на Брокерската кука ПЕОН Брокер АД Скопје.

2. Согласноста за именување на Влатко Панајотовиќ за директор на Брокерската кука ПЕОН Брокер АД Скопје се дава за период од четири години од денот на донесувањето на ова Решение, согласно Одлуката бр. 01-27/09 од 11.03.2009 година за именување на извршен член на Одборот на директори донесена од Собранието на акционери на ПЕОН БРОКЕР АД Скопје.

3. Согласноста за именување на Влатко Панајотовиќ престанува да важи и пред истекот на рокот утврден во точка 2 на ова Решение, доколку лицето од точка 1 на ова Решение биде разрешено од функцијата директор на Брокерската кука ПЕОН Брокер АД Скопје, со денот на одземање на согласноста за именување на директор од страна на Комисијата за хартии од вредност, и во други случаи утврдени со закон.

4. Ова решение влегува во сила со денот на донесувањето, а ќе се објави во „Службен весник на Република Македонија“.

Бр. 07-928/6 Комисија за хартии од вредност
30 април 2009 година Претседател,
Скопје **Марина Наќева-Кавракова, с.р.**

УСТАВЕН СУД НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА 1025.

Уставниот суд на Република Македонија, врз основа на член 110 од Уставот на Република Македонија и член 71 од Деловникот на Уставниот суд на Република Македонија („Службен весник на Република Македонија“ бр.70/1992) на седницата одржана на 22 април 2009 година, донесе

РЕШЕНИЕ

1. НЕ СЕ ПОВЕДУВА постапка за оценување на уставноста на член 51 ставови 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 и 10 од Законот за енергетика („Службен весник на Република Македонија“ бр.63/2006, 36/2007 и 106/2008).

2. Ова решение се објавува во „Службен весник на Република Македонија“.

3. Акционерското друштво за промет со нафта и нафтни деривати „Макпетрол“ од Скопје, на Уставниот суд на Република Македонија му поднесе иницијатива за поведување постапка за оценување на уставноста на одредбите од Законот означен во точката 1 од ова решение.

Според наводите во иницијативата, со оспорените одредби од Законот биле повредени повеќе одредби од Уставот, кои се однесувале на владеењето на правото и правната заштита на сопственоста (член 8 став 1 алинеи 3 и 6), потоа уставната определба за еднаквоста на граѓаните пред Уставот (член 9 став 2), уставно гарантираното право на сопственост (член 30), уставната определба дека законите мораат да бидат во согласност со Уставот (член 51), слободата на пазарот и претприемништвото (член 55) и сопственоста и трудот се основа за управување и учество во одлучувањето (член 58).

Ова од причини што со оспорените одредби од Законот било предвидено надлежниот инспекторат, со решение, формално времено да го одземе владението и користењето на системот за пренос на електрична енергија, односно системот за пренос на природен гас од претходниот носител на лиценца, доколку истиот е сопственик на системот, односно од субјектот кој е сопственик на системот за пренос но фактички ќе го остави и понатаму во владение и користење на операторот на системот, до изборот на новиот носител на лиценца. Потоа, новиот носител на лиценца требало да поднесе барање до операторот да му го предаде системот и тој тоа веднаш морал да го стори, и следел период од 6 месеци за меѓусебно решавање на имотно-правните односи помеѓу сопственикот и новиот корисник на системот за склучување на договор за уредување на правата и обврските за користење или договор за пренос на сопственоста на системот. Доколку во овој период не се уределе договорно меѓусебните односи, новиот носител на лиценца имал право да поднесе предлог до надлежниот орган, за експропријација на имотот

- системот, а во наредните три години претходниот сопственик од кој му бил одземен (експроприран) системот, не можел да поднесува барање за добивање на лиценца.

Според наводите во иницијативата со државната интервенција, преку експропријација на имотот од еден сопственик во корист на друг субјект, заради промената на лиценцата, односно заради стекнувањето на другиот субјект со лиценца за вршење на енергетската дејност, директно се повредувале сите наведени уставни одредби, имајќи предвид дека во случајов со оспорените одредби од Законот за енергетика неосновано се употребувала експропријацијата како правен инструмент, и тоа не за одземање и уривање на постојното урбано подрачје заради нова и поинаква изградба на други објекти и постројки на терен, туку за класично одземање на веќе постојни и изградени објекти и постројки со цел истите да се пренесат на нов носител на права со помош на државната интервенција во промена на тие права.

Преносот на електрична енергија и преносот на природен гас, согласно Законот за енергетика, биле прогласени за дејности од јавен интерес. Во Законот за експропријација, во членот 2 став 1 алинеја 11 било определено дека јавен интерес била изградба на гасоводи, нафтоводи и други водови. Меѓутоа, постоенето на јавен интерес законодавецот го врзувал за идна изградба на објекти и постројки на терен, а не за готови и веќе изградени објекти, постројки и водови на електрична енергија и природен гас, па оттука каква врска имала примената на експропријацијата. Со оглед на тоа, според иницијативата, не можело да се смета дека за експропријацијата предвидена со оспорените одредби од Законот за енергетика постоел јавен интерес врз основа на кој се темелела постапката утврдена во Законот за експропријација, а овој нарушен сооднос на Законот за енергетика со експропријацијата уште повеќе го поставувал под сомнение прашањето на согласноста на оспорените законски одредби со уставниот принцип на владеењето на правото. Воедно, со одземањето на користењето и присилното одземање на сопственоста на системите на енергетските дејности, како што тоа било предвидено со оспорените одредби од Законот, директно се повредувале уставните принципи и гаранции на правото на сопственост и правата кои од сопственоста произлегувале - користењето и управувањето со системите од носителот на сопственоста. Од овие причини со иницијативата се предлага Судот да поведе постапка за оценување на уставноста на оспорените одредби од Законот за енергетика.

4. Судот на седницата утврди дека членот 51 од Законот за енергетика предвидел:

„(1) Доколку лиценцата е одземена, Регулаторната комисија за енергетика ќе објави јавен повик за избор на нов носител на лиценца. Се додека не се избере нов носител на лиценца, претходниот носител на лиценца е должен да продолжи со извршувањето на дејноста под надзор на надлежниот инспекторат.

(2) Во случај на одземање на лиценца за вршење на дејноста пренос на електрична енергија и пренос на природен гас, а со цел да не дојде до нарушување на јавниот интерес во вршење на овие енергетски дејности, нив привремено ќе ги врши операторот на електроенергетскиот систем, односно операторот на системот за пренос на природен гас, под надзор на надлежниот инспекторат.

(3) Во случаите кога операторот од ставот (2) на овој член привремено врши дејност пренос на електрична енергија, односно пренос на природен гас поради одземање на лиценца на вршителот на пренос на електрична енергија, односно пренос на природен гас, операторот дејноста ја врши врз основа на привремена лиценца која Регулаторната комисија за енергетика му

ја издава по службена должност без одлагање, а ги има сите права и обврски на вршител на дејност пренос на електрична енергија, односно природен гас.

(4) Надлежниот инспекторат со решение времено ќе го одземе владението и користењето на системот за пренос на електрична енергија, односно системот за пренос на природен гас од претходниот носител на лиценца, доколку истиот е сопственик на системот, односно од субјектот кој е сопственик на системот за пренос и ќе го предаде времено во владение и користење на операторот на електроенергетскиот систем односно системот за пренос на природен гас, до изборот на новиот носител на лиценца.

(5) Во случаите од ставот (2) на овој член, операторот на електроенергетскиот систем односно системот за пренос на природен гас има право на надоместок согласно со тарифата за пренос на електрична енергија, односно природен гас испорачан преку системот за пренос.

(6) По избор на носител на лиценца согласно со ставот (1) од овој член, новиот носител на лиценца за пренос на електрична енергија, односно пренос на природен гас поднесува барање до операторот на електроенергетскиот систем, односно системот за пренос на природен гас врз основа на кое операторот е должен веднаш да го предаде владението и користењето на системот за пренос на новиот носител на лиценца.

(7) Најдоцна во рок од шест месеца од добивањето на владението и користењето на системот за пренос на електрична енергија, односно пренос на природен гас, новиот носител на лиценца за пренос на електрична енергија, односно пренос на природен гас и сопственикот на системот за пренос може да склучат договор за уредување на нивните меѓусебни права и обврски за користење на системот или договор со кој новиот носител на лиценца за пренос ќе се стекне со сопственост на системот за пренос на електрична енергија, односно пренос на природен гас.

(8) Доколку субјектите од претходниот став на овој член, во дадениот рок не ги уредат меѓусебните права и обврски, на предлог на новиот носител на лиценца за пренос на електрична енергија, односно пренос на природен гас ќе се изврши експропријација на системот за пренос на електрична енергија, односно пренос на природен гас согласно со Законот за експропријација.

(9) Поранешниот носител на лиценца кој е сопственикот на системот за пренос на електрична енергија, односно пренос на природен гас, односно субјектот кој е сопственик на системот за пренос има право на надоместок за користењето на соодветниот систем за пренос од операторот на системот за пренос на електрична енергија односно пренос на природен гас, односно носителот на лиценцата за пренос на електрична енергија односно пренос на природен гас за времетраењето на таквото користење.

(10) Носителот, на кој му е одземена лиценцата нема право да поднесе барање за добивање лиценца за вршење на дејноста која ја извршувал пред одземање на лиценцата во рок од три години од денот на одземањето на лиценцата“.

5. Според членот 8 став 1 алинеи 3 и 6 од Уставот на Република Македонија, владеењето на правото и правната заштита на сопственоста се темелни вредности на уставниот поредок на Република Македонија.

Според членот 9 став 2 од Уставот, граѓаните пред Уставот и законите се еднакви.

Во делот од Уставот кој се однесува на економските, социјалните и културни права, со одредбите од членот 30 е определено дека: „Се гарантира правото на сопственост и правото на наследување.

Сопственоста создава права и обврски и треба да служи за добро на поединецот и на заедницата.

Никому не можат да му бидат одземени или ограничени сопственоста и правата кои произлегуваат од неа, освен кога се работи за јавен интерес утврден со закон.

Во случај на експропријација на сопственоста или во случај на ограничување на сопственоста се гарантира праведен надомест кој не може да биде понизок од пазарната вредност.

Според членот 51 од Уставот, во Република Македонија законите мораат да бидат во согласност со Уставот, а сите други прописи со Уставот и со закон. Секој е должен да ги почитува Уставот и законите.

Во делот од Уставот кој се однесува на основите на економските односи, со членот 55 е утврдено дека: „Се гарантира слободата на пазарот и претприемништвото“.

Републиката обезбедува еднаква правна положба на сите субјекти на пазарот. Републиката презема мерки против монополската положба и монополското однесување на пазарот.

Слободата на пазарот и претприемништвото можат да се ограничат со закон единствено заради одбраната на Републиката, зачувувањето на природата, животната средина или здравјето на луѓето.

Според членот 58 од Уставот, сопственоста и трудот се основа за управување и учество во одлучувањето. Учесството во управувањето и одлучувањето во јавните установи и служби се уредува со закон и врз принципите на стручност и компетентност.

Со одредбите од Законот за енергетика („Службен весник на Република Македонија“ бр.63/2006, 36/2007 и 106/2008) е уреден правниот режим за обезбедување на целите на овој закон кои се предвидени во членот 2, со кои требало да се обезбеди сигурно, квалитетно и ефикасно снабдување со енергија на потрошувачите и да се создаде финансиски одржлив енергетски сектор, негов развој и заштита на животната средина од негативните влијанија при вршењето на одделни дејности од областа на енергетиката.

Со членот 3 од Законот се определени дејностите од областа на енергетиката и како такви се определени преносот на електрична енергија и преносот на природен гас. Според членот 4 од Законот, дејностите од областа на енергетиката можат да ги вршат домашни и странски правни лица врз основа на лиценца издадена од Регулаторната комисија за енергетика, под услови и начин определени со овој закон за секоја од дејностите од членот 3, освен ако поинаку не е уредено со овој закон.

Дејностите од членот 3 на овој закон можат да се вршат ако објектите, уредите и постројките за вршење на тие дејности ги исполнуваат пропишаните стандарди, технички нормативи и нормите на квалитет и со нивната работа да не се загрозуваат луѓето, материјалните добра, животната средина и природата.

Со членот 6 став 1 од Законот е определено дека правните лица кои ги вршат наведените дејности (во кои под точка 2 и точка 8 се преносот на електрична енергија и преносот на природен гас), ги имаат обврските за јавна услуга определена со овој закон. Во ставот 2 од овој член од Законот, е уредено дека јавен интерес во вршењето на дејностите од ставот 1 на овој член се обезбедува од страна на вршителот на дејноста преку исполнување на обврската за обезбедување на јавна услуга на начин и постапка определени со лиценцата за вршење на соодветната енергетска дејност, а во согласност со условите утврдени со закон или друг пропис.

Според членот 7 став 1 од овој закон, дејностите од членот 6 можат да ги вршат трговски друштва или јавни претпријатија основани во согласност со закон.

Според ставот 2 од овој член од Законот, дејностите на управување со електроенергетскиот систем, организирањето и управувањето со пазарот на електрична енергија и управувањето со системот за пренос на природен гас, можат да ги вршат исклучиво јавни претпријатија, односно акционерски друштва основани од Вла-

дата на Република Македонија како единствен акционер, односно акционерски друштва во доминантна сопственост на државата основани од Владата на Република Македонија.

Во овој контекст се укажува дека со интервентната Одлука на Уставниот суд на Република Македонија У.бр.47/2007, дејностите „пренос на електрична енергија“ и „пренос на природен гас“ не се во корпусот на дејности резервирани исклучиво за вршење од јавните државните претпријатија и акционерски друштва.

Со одредбите од Законот се определени и начинот и условите за вршење на енергетските дејности со лиценци и надлежноста на Регулаторната комисија за одлучување за издавање на лиценци. Надзорот над спроведувањето на Законот за енергетика врши Министерството за енергетика преку Државниот инспекторат за техничка инспекција и Државниот пазарен инспекторат.

Според членот 50 од Законот, лиценцата може да се одземе ако носителот на лиценцата:

- не започне со вршење на дејноста од членот 6 на овој закон, за која е издадена лиценцата, во рок определен со лиценцата,
- не ја врши дејноста за која е издадена лиценцата на начин и под услови пропишани со овој закон и други прописи и со лиценцата,
- престанал да ги исполнува условите за вршење на дејноста од членот 3 на овој закон, за која е издадена лиценцата и
- во определен рок не постапи по барањето на надлежните органи за отстранување на недостатоците во работењето.

Во членот 51 став 1 од Законот е определено дека доколку лиценцата е одземена, Регулаторната комисија за енергетика ќе објави јавен повик за избор на нов носител на лиценца. Се додека не се избере нов носител на лиценца, претходниот носител на лиценца е должен да продолжи со извршувањето на дејноста под надзор на надлежниот инспекторат.

Со измените и дополнувањата на Законот за енергетика објавени во „Службен весник на Република Македонија“ број 106/2008, во членот 51 по ставот 1 се додадени девет нови става кои се оспорени со предметната иницијатива.

Од анализата на оспорените одредби од членот 51 од Законот, произлегува дека одредбите се однесуваат само за двете енергетски дејности - пренос на електрична енергија и пренос на природен гас.

Пренос на електрична енергија е пренос со висок напон и високонапонски далноводи сопственост на вршителот на дејноста пренос на електрична енергија, од точката на прием на производителите на електрична енергија или интерконектираните преносни системи на соседните држави, до точката на прием на вршителот на дејност дистрибуција на електрична енергија, директните потрошувачи или интерконектираните преносни системи на соседните држави (член 8 точка 23).

Пренос на природен гас е транспорт на природниот гас низ високопритисен гасовод од влезот во Република Македонија или интерконекција со транзитен високопритисен гасовод на територијата на Република Македонија, преку главните примопредавателни станици до мернорегулационите станици на директните потрошувачи и до мернорегулационите станици на системите за дистрибуција, вклучувајќи ги и мернорегулационите станици (член 8 точка 43).

Оператор на електроенергетскиот систем е носителот на лиценца кој врши дејност управување со електроенергетскиот систем на територија на Република Македонија, а оператор на системот за пренос на природен гас е носител на лиценца кој врши дејност управување со системот за пренос на природен гас на територијата на Република Македонија (член 8 точки 24 и 45).

Законот за енергетиката со членот 41 упатува дека Регулаторната комисија за енергетика ги пропишува поблиските услови, начин и постапка за издавање, менување, продолжување, суспендирање и одземање на лиценцата и други прашања наведени во одредбата.

Со оспорените одредби од членот 51 од Законот е уреден начинот на одземањето на лиценцата за вршење на дејноста пренос на електрична енергија и лиценцата за вршење на пренос на природен гас и начинот на решавање на имотно-правните односи за системите на овие енергетски дејности во услови на промена на носителот на лиценца со нов носител на лиценца. Законодавецот со оспорените одредби од Законот (а тоа се членот 51 ставови од 2 до 10), уредил дека во случај на одземање на лиценца за вршење на дејноста, Регулаторната комисија за енергетика му издава по службена должност, без одлагање, привремена лиценца на операторот на системот (а тоа е носителот на одземената лиценца) за да продолжи да ја врши дејноста како не би дошло до нарушување на јавниот интерес, под надзор на надлежниот инспекторат. Операторот дејноста треба да ја врши врз основа на привремената лиценца и за тоа време ги има сите права и обврски на вршител на дејност пренос на електрична енергија, односно пренос на природен гас.

Понатаму, покрај прашањето кое се однесува за вршење на дејноста и за кое од страна на Регулаторната комисија за енергетика се издава привремена лиценца, постапката продолжува со регулирање на второто прашање, а тоа е за системот за пренос. Имено, надлежниот инспекторат со решение времено ќе го одземе владението и користењето на системот за пренос на електрична енергија, односно системот за пренос на природен гас од претходниот носител на лиценца, доколку истиот е сопственик на системот, односно од субјектот кој е сопственик на системот за пренос (значи од секој сопственик без оглед дали имал или немал лиценца) и ќе го предаде времено во владение и користење на операторот на електроенергетскиот систем односно системот за пренос на природен гас (тоа е сеуште носителот на привремената лиценца како што е погоре уредено), до изборот на новиот носител на лиценца. Ова значи фактички постојната состојба која била пред одземањето на лиценцата, административно е уредено да продолжи со „привремена лиценца“ за вршење на дејноста со „решението за времено владение и користење на системот“, со истиот субјект кој бил носител на одземената лиценца, до изборот на новиот носител на лиценца (член 51 ставови 2 до 5).

Понатаму, по изборот на нов носител на лиценца согласно ставот 1 од овој член, новиот носител на лиценца поднесува барање до операторот на системот врз основа на кое операторот е должен веднаш да го предаде владението и користењето на системот на новиот носител на лиценца (став 6 на членот 51).

По предавањето на владението на имотот (системот), со одредбите од ставовите 7, 8, 9 и 10 од членот 51 од Законот е уредено решавањето на имотно-правните односи помеѓу сопственикот на системот и новиот носител на лиценца.

Оспорените одредби од ставовите 2 до 10 на членот 51 што претставуваат дополнување на Законот, се прашања од техничка природа што ја уредуваат последичната состојба во случај на одземање на лиценца. Со тие одредби не се навлегува во правото за вршење на овие дејности со лиценца ниту тие се спротивни на Уставот, поради што не се основани наводите во иницијативата.

Тргувајќи од изнесените норми од Уставот, одредбите од Законот за енергетика и основите на експропријацијата кондибирани со Законот за експропријација, уставносудската анализа на оспорените одредби од членот 51 од Законот за енергетика според Судот, води кон неколку битни работи за кои можат да се дадат следниве констатации:

Не навлегувајќи во потребата и причините на законодавецот, во правниот поредок во Република Македонија да регулира правен режим на односи каков што е со оспорените одредби од Законот за енергетика, се наметнува во анализата дека вршењето на енергетските дејности претставува значаен национален интерес поради кој има потреба државата да овозможи непречен континуитет на одвивање на овие јавни услуги.

Во услови кога и Уставниот суд на Република Македонија, со својата Одлука У.бр.47/2007 изразил јасно становиште дека енергетските дејности „пренос на електрична енергија“ и „пренос на природен гас“ не се дејности кои исклучиво можат да ги вршат јавни претпријатија или акционерски друштва основани од Владата на Република Македонија, и дека тоа се дејности кои можат да ги вршат субјектите во слободното пазарно стопанство, согласно со закон, потоа, во услови кога според Законот овие дејности можат да се вршат само врз основа на лиценца, и начинот на вршењето на дејностите има заштитни техничко-технолошки и други стандарди уредени со закон и други прописи и подлежат на надзор и контрола на стручни и други институции на државата, се поставува прашањето на балансот на односите на државното и приватното делување, и нивното регулирање во Република Македонија во рамки на инфраструктурата, која секако е различна од други држави, а и тие меѓу себе.

Во економијата познато е дека „природните монополи“ се типични за оние економски сектори, кои заради природата на производно-технолошкиот процес, бараат големи капитални вложувања и реализираат големи трошоци предности со користење на економии по обем. Бидејќи е неисплатливо тие дејности да ги извршуваат повеќе мали претпријатија, државата воведува бариери за влез во соодветниот економски сектор, доделувајќи му го истовремено ексклузивното право на едно претпријатие да ја извршува дејноста. Така се создава природниот монопол. Меѓутоа, вака настанатиот природен монопол мора да биде предмет на државна регулација. Регулацијата ја реализира со т.н. „економски прописи“, односно со владини одлуки и со закони со помош на кои се врши: - контрола на цените на производите и услугите, - пропишување на условите за влез, односно излез на пазарот (затворени лиценци, односно права за извршување на дејноста за да го спречи влегувањето на голем број претпријатија во секторот), - пропишување стандарди за квалитетот на производите и услугите, - пропишување стандарди за сигурност и здравјето на вработените и на потрошувачите.

Република Македонија, заедно со други држави од една страна и Европската заедница од друга страна, на 19 мај 2005 година склучиле Договор за основање на Енергетска Заедница, а Собранието на Република Македонија со Закон го ратификувало овој договор, на 3 мај 2006 година („Службен весник на Република Македонија“ бр.59/2006).

Задачата на Енергетската заедница е да ги организира односите меѓу страните и да создаде правна и економска рамка за мрежна енергија со цел меѓу другото да создаде стабилна регулаторна и пазарна рамка способна да привлече инвестиции во гасоводните мрежи, производството на електрична енергија и негов пренос и дистрибуција, така што сите страни ќе имаат стабилно и непрекинато снабдување со енергија, потоа сигурност на снабдувањето и стабилна инвестициска клима, а животната средина да се подобри, развивање на пазарната конкуренција и мрежната енергија ги вклучува секторите за електрична енергија и гас што потпаѓаат под полето на примена на Директивите на Европската заедница 2003/54/ЕС и 2003/55/ЕС.

Со Директивата број 2003/54/ЕС на Европскиот парламент и Совет, од 26 јуни 2003 година се утврдени општите правила на внатрешниот пазар на електрична енергија, а со Директивата број 2003/55/ЕС исто од 26 јуни 2003 година се утврдени заедничките правила на внатрешниот пазар за природен гас.

Со нив се поставени мерки што треба да ги преземаат државите на национално ниво за постигање на високи стандарди на јавните услуги, како од аспект на критериуми за техничка безбедност и правила така и од други аспекти кои се однесуваат за одржување и развој на преносниот систем и на интерконективниот капацитет. Со Директивите не се дава правна регулатива или директива за имотните односи, нивното решавање и односот на државата и претпријатијата, туку диктира други критериуми, а начинот на нивното исполнување е прашање внатре со регулативата на државата.

Битно е што со Договорот се определува усогласувањето со „општоприменливите стандарди на Европската заедница“ кои се однесуваат на техничките системи што се применуваат во рамки на Европската заедница за безбедна и ефикасна работа со мрежни системи вклучително и аспекти на пренос, прекугранични врски, модулација и општите безбедносни стандарди за техничките системи според правилата и деловните практики.

Со Директивите се определува дека операторите на системите во својата правна форма, организација и процес на одлучување се одвоени од другите активности, и се независни, без оглед дали се дел од вертикално интегрирано претпријатие, и овие правила нема да создадат обврска за одделување на сопственоста на имотот на преносниот систем од вертикално интегрираното претпријатие (член 9 и член 15).

Тоа значи, сопственоста на системот е без суштинско влијание кога станува збор за работата на операторот кој е правен субјект со лиценца, бидејќи операторот има независна форма спрема другите и кога е дел од претпријатие со сопствен систем, и кога не е дел од такво претпријатие со сопствен систем, но всушност е директно одговорен за функционирање врз правила и стандарди воспоставени со домашните и меѓународните прописи и акти. Сопственоста на системот не е предмет на уредување со Директивите и со Договорот, но се упатува на деловна практика според која земјата ќе овозможи непречено функционирање на енергетските дејности за пренос на електрична енергија и гас, а сопственоста на системите се прашања на капитал и добивките од тоа според акционерските удели, инаку како би било можно непреченото функционирање на системите. Сето тоа добива смисла и со одредбата од членот 30 став 2 од Уставот на Република Македонија, според која сопственоста создава права и обврски и треба да служи за добро на поединецот и на заедницата.

Постапките од носителите на сопственоста на системите влијаат и ги засегаат другите. Јавната услуга на дејноста ја сведува сопственоста надвор од рамките на личните и приватните потреби и интереси на сопственикот. Сопственоста, во случајов, треба нужно да функционира и за потребите на заедницата, а приватното и колективното се во меѓусебна зависност поради што односите треба и соодветно да бидат регулирани, како одговорност на државата и одговорност на приватните сопственици на капиталот во енергетиката, односно поделена одговорност во оваа специфична економска материја.

Тргувајќи од погоре изнесеното, уставно гарантираните права на сопственост, слободата на пазарот и претприемништвото и сопственоста и трудот се основа за управување и учество во одлучувањето, не се слободи и права апстрактно поставени со Уставот, туку тие се само дел од уставниот концепт кој општо треба да обезбеди основа за остварување на темелните вредности на уставниот поредок на Република Македонија.

Со оглед на тоа, според Судот, оспорените одредби од Законот се една форма на државен режим за начинот и условите на вршење на преносот на електрична енергија и преносот на природен гас во Република Македонија, специфично уредени со Законот за енергетика кој го користи административно-правниот институт експропријација, без оглед на успешноста и целисходноста од таквото решение од законодавно-правен аспект, кое не е прашање со кое се занимава овој Суд при оценка на уставноста.

Врз основа на изнесеното според Судот, не би можело уставно да се проблематизираат оспорените одредби од Законот за енергетика, бидејќи некомпатибилноста на одредби од два закона (Законот за енергетика и Законот за експропријација) не е во надлежност на оценка на овој Суд, а државната интервенција во економските односи на енергетските дејности нема уставни пречки да биде со закон уредена.

Тргувајќи од напред наведеното, Судот оцени дека со оспорените одредби од Законот не се повредуваат принципите и одредбите од Уставот на кој се повикува подносителот во иницијативата, поради што Судот не го постави прашањето за согласноста на одредбите од Законот со напред наведените одредби од Уставот.

6. Врз основа на изнесеното, Судот одлучи како во точката 1 од ова решение.

7. Ова решение Судот го донесе со мнозинство гласови во состав од претседателот на Судот д-р Трендафил Ивановски и судиите д-р Наташа Габер-Дамјановска, Исмаил Дарлишта, Лилјана Ингилизова-Ристова, Вера Маркова, Бранко Наумоски, д-р Гзиме Старова и д-р Зоран Сулејманов.

У.бр.213/2008
22 април 2009 година
Скопје

Претседател
на Уставниот суд на Република
Македонија,
д-р Трендафил Ивановски, с.р.

1026.

Врз основа на член 25 став 6 од Деловникот на Уставниот суд на Република Македонија („Службен весник на Република Македонија“ бр.70/1992), по моемо гласање против Решението У.бр.213/2008 година од 6 мај 2009 година, писмено го приложувам следното

ИЗДВОЕНО МИСЛЕЊЕ

Суштинските наводи во иницијативата се однесуваат на проблемот на државната интервенција, во случајот регулиран во амандманите на Законот за енергетика член 51 ставовите од 2 до 10 („Службен весник на Република Македонија“ бр.106/08) кои беа разгледувани заеднички од причината што се во взаемно содејство. Конкретно, државната интервенција се остварува преку времено одземање на системот на пренос на електрична енергија или природен гас од претходниот носител на лиценца и предавање на времено користење на операторот на енергетскиот систем (став 4); врз база на барање од страна на новиот носител на лиценца да му се предаде веднаш владението и користењето на системот нему (став 6); принудувајќи го да склучи договор најдоцна во рок од шест месеца за уредување на взаемните права и обврски (став 7); и на крај, доколку не се постигне взаемна спогодба, на предлог на новиот носител на лиценца државата ќе изврши експропријација на системот за пренос на електрична енергија, односно пренос на природен гас, согласно Законот за експропријација (став 8).

Бездруго, на самиот почеток се поставува едно круцијално прашање, а тоа е дали државата со цел да обезбеди непречено и континуирано снабдување со електрична енергија и гас, која дејност е од јавен интерес и е од стратешко значење, би требала да обезбеди некои заштитни одредби за таа цел? Одговорот несоменено е потврден, со оглед на значајноста на ова прашање, но сепак, во конкретниот случај, имајќи ја предвид понудената законска солуција, евидентно е дека тоа е сторено на несоодветен и недоволно операционализиран начин. Притоа длабоко верувам дека се кршат определени уставно загарантирани темелни вредности како што се:

- владеењето на правото и правната заштита на сопственоста (член 8 став 1 алинеи 3 и 6 од Уставот), со оглед на тоа дека правото на сопственост го сочинува правото на владеење, користење и располагање со стварите

- уставно гарантираното право на сопственост (член 30 од Уставот)

- слободата на пазарот и претприемништвото како и слободното креирање на конкурентските услови (член 55 од Уставот)

- сопственоста и трудот претставуваат основа за управување и учество во одлучувањето (член 58 од Уставот).

Според спорните ставови од Законот, е евидентно дека државата се инволвира во решавањето на имотно-правните односи помеѓу сопственикот на системот и новиот носител на лиценца, но практично од самиот почеток новиот носител на лиценца веќе го поседува, владее и користи имотот (системот) кој е во туѓа сопственост. Во таква состојба, сопственикот е ставен во позиција по сила на закон да преговара и да си ги разрешува имотно-правните односи за сопствениот систем со новиот носител на лиценца. Притоа, факт е дека со ова законско решение сопственикот уште пред разрешување на имотно-правните односи останал по сила на закон без трите елементи на сопственоста (и тоа располагање, владеење и користење) без своја волја, и тоа без спроведување на претходна постапка на која имплицира и член 30 став 4 од Уставот. А всушност би требало дури по завршувањето на законски предвидената постапка, практично со денот на исполнувањето на спогодбата односно одлуката на судот за надомест, корисникот на експропријацијата да се стекне со владение и сопственост врз експроприраната недвижност.

Друго суштинско и принципиелно прашање е дали експропријацијата е единствениот легален инструмент според кој државата може да го реши прашањето за евентуално нефункционирање на системот (тоест да обезбеди континуитет). Во овој случај, таа се употребува како правен инструмент за единствено да се промени сопственикот на постојниот објект, што претставува класично одземање на веќе постојни и изградени објекти и постројки со цел истите да се пренесат на нов носител на права со помош на државната интервенција во промена на тие права. Оваа констатација се должи на тоа дека во однос на тоа што и за која цел се експроприра, Законот за експропријација („Службен весник на Република Македонија“ бр.33/95, 20/98, 40/99, 31/2001, 46/2005, 10/2008) определува дека се работи за одземање и уривање на постојното урбано подрачје заради нова и поинаква идна изградба на други објекти и/или постројки на терен а не за веќе изграден објект или инсталација. Во овој случај не се создава нова вредност, туку едноставно се презема постојната, па токму затоа сметам дека ваквото експроприрање е уставно и законски неосновано.

Исто така се поставува прашање дали е ваков чин дозволив да се прави во име на вршење на дејност, дури и во случај таа да се определува како јавен интерес (јавниот интерес, со Законот за експропријација се врзува за „изградба“, а со Законот за енергетика со „дејност“) со оглед на тоа дека експропријацијата овде веќе не се употребува во дефиниција и односи уредени со Законот за експропријација, туку таа сега се изместува со новодефинирана цел. Ако е тоа случај, ваквиот преседан може многу лесно да се прошири и на други области.

Затоа, сметам дека со овие одреби не би смеело да се повредува уставно загарантираното право на сопственост, особено од причина што експропријацијата не е единствениот легален инструмент за решавање на имотно-правните односи дури и во вакви случаи, имајќи предвид дека законодавецот можел да нормира и поинаков начин на обезбедување на континуираната работа на енергетскиот систем преку поразработени облигаторни односи, каде за обете страни ќе има прифатлив економски интерес, а едновременно би се обезбедил и јавниот интерес. Така регулираниот за обете страни прифатлив економски интерес ќе обезбеди непропаѓање, одржување и постоење на системите како и обавување на дејностите, што има единствена економска логика. Не може подносителот на барањето за добивање на лиценца да очекува дека ќе има партнер во државата, која не само што ќе му издаде лиценца туку и ќе му обезбеди имот за тоа, и дека ова ќе функционира со секое наредно издавање на лиценца.

Според членот 3 од Законот за експропријација, експропријацијата може да се врши за државата и општините и Градот Скопје. Имено, правните и физичките лица ниту можат да бидат корисници ниту можат да

предлагаат експропријација согласно постапката од Законот за експропријација и Одлуката У.бр.200/2007 на Уставниот суд на Република Македонија. Уставниот суд на Република Македонија со Одлука У.бр.200/2007 од 11 февруари 2009 година („Службен весник на РМ“ бр. 23/09) меѓу другото, го укина членот 3 став 1 точка 3 од Законот за експропријација според кој: „Експропријацијата може да се врши и за потребите на правни и физички лица за изградба на објекти и изведување на други работи од јавен интерес предвидени во членот 2 на овој закон“. Како резултат на ова, член 13 став 4 од истиот Закон кој гласи „Кога експропријацијата се врши за потребите на правни и физички лица, предлогот за експропријација го поднесуваат тие лица“ е практично неприменлив.

Според Одлуката, ставот на Уставниот суд е дека “оспорената одредба според која експропријацијата како присилна мерка која ја спроведува државата, може да се изврши и за потребите на физички и правни лица за изградба на станбени, деловни и стопански објекти заради стекнување на предимствено право на градба, со право го поставува прашањето дали со неа не се доведува во прашање правото на сопственост во интерес на овие лица кои бараат одредена недвижност да се експроприира. Со оспорените одредби се овозможува под закрилата на општ – јавен интерес секогаш и во секој случај одредена недвижност да биде одземена во корист на економски моќните корисници, а интересот на носителот на правото на сопственост да биде миноризиран.“ Со оглед дека експропријацијата нема законска регулатива да се спроведува за потребите на правни и физички лица, тоа значи ниту постапката не може да се поведе по нивни предлог и за нивни потреби, според ставот 4 од членот 13 од наведениот закон.

Врз основа на изнесеното, а имајќи предвид дека исходот на овој предмет значајно придонесува во формирањето на импресија за начинот на кој нашата држава ги третира крупните сопственички права и оперирањето со ресурсите, ценам дека аргументацијата позади која застапа мнозинството судии е неиздржана како и спротивна на веќе завземените ставови по однос на прашањата за експропријација на Уставниот суд на Република Македонија во цитираната Одлука.

7 мај 2009 година
Скопје
Судија
на Уставниот суд на
Република Македонија,
д-р Наташа Габер-Дамјановска, с.р.

СУДСКИ СОВЕТ НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА 1027.

Врз основа на Амандман XXIX на Уставот на Република Македонија („Службен весник на Република Македонија“ бр. 107/2005), член 41 од Законот за судовите („Службен весник на Република Македонија“ бр. 58/2006) и член 42 од Законот за Судски совет на Република Македонија („Службен весник на Република Македонија“ бр. 60/2006), Судскиот совет на Република Македонија, на седницата одржана на 7.05.2009 година, донесе

О Д Л У К А ЗА ИЗБОР НА СУДИЈА НА ВРХОВЕН СУД НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА

1. За судија на Врховниот суд на Република Македонија е избрана:

- Мирјана Радевска Стефкова - судија на Основен суд Скопје 2 - Скопје.

2. Оваа одлука влегува во сила со денот на донесувањето, а ќе се објави во „Службен весник на Република Македонија“.

Бр. 07-1121/1
8 мај 2009 година
Скопје

Судски совет
на Република Македонија
Претседател,
Васил Грчев, с.р.

1028.

Врз основа на Амандман XXIX на Уставот на Република Македонија („Службен весник на Република Македонија“ бр. 107/2005), член 41 од Законот за судовите („Службен весник на Република Македонија“ бр. 58/2006) и член 42 од Законот за Судски совет на Република Македонија („Службен весник на Република Македонија“ бр. 60/2006), Судскиот совет на Република Македонија, на седницата одржана на 7.05.2009 година, донесе

О Д Л У К А**ЗА ИЗБОР НА СУДИИ НА УПРАВЕН СУД СКОПЈЕ**

1. За судии на Управниот суд во Скопје се избрани:
 1. Исамедин Лимани - Државен советник во Министерство за правда;
 2. Исмета Амет - Виш соработник во Врховен суд на Република Македонија и
 3. Марта Телегравчиска - Државен советник во Агенција за катастар и недвижности.
2. Оваа одлука влегува во сила со денот на донесувањето, а ќе се објави во „Службен весник на Република Македонија“.

Бр. 07-1122/1
8 мај 2009 година
Скопје

Судски совет
на Република Македонија
Претседател,
Васил Грчев, с.р.

1029.

Врз основа на Амандман XXIX на Уставот на Република Македонија („Службен весник на Република Македонија“ бр. 107/2005), член 41 од Законот за судовите („Службен весник на Република Македонија“ бр. 58/2006) и член 42 од Законот за Судски совет на Република Македонија („Службен весник на Република Македонија“ бр. 60/2006), Судскиот совет на Република Македонија, на седницата одржана на 07.05.2009 година, донесе

О Д Л У К А**ЗА ИЗБОР НА СУДИИ НА АПЕЛАЦИОНИОТ СУД БИТОЛА**

1. За судии на Апелациониот суд во Битола се избрани:
 1. Лиле Наумовска – судија на Основен суд Битола и
 2. Васил Баткоски – судија на Основен суд Струга.
2. Оваа одлука влегува во сила со денот на донесувањето, а ќе се објави во „Службен весник на Република Македонија“.

Бр. 07-1123/1
8 мај 2009 година
Скопје

Судски совет
на Република Македонија
Претседател,
Васил Грчев, с.р.

1030.

Врз основа на Амандман XXIX на Уставот на Република Македонија („Службен весник на Република Македонија“ бр. 107/2005), член 41 од Законот за судовите („Службен весник на Република Македонија“ бр. 58/2006) и член 42 од Законот за Судски совет на Република Македонија („Службен весник на Република Македонија“ бр. 60/2006), Судскиот совет на Република Македонија, на седницата одржана на 07.05.2009 година, донесе

О Д Л У К А**ЗА ИЗБОР НА СУДИИ НА ОСНОВЕН СУД СКОПЈЕ I - СКОПЈЕ**

1. За судии на Основниот суд Скопје I – Скопје се избрани:

1. Енвер Амзаи – Виш советник во Кабинетот на државниот секретар при МВР и
 2. Верка Петковска – Виш соработник – судски советник во Апелациониот суд Скопје.
2. Оваа одлука влегува во сила со денот на донесувањето, а ќе се објави во „Службен весник на Република Македонија“.

Бр. 07-1124/1
8 мај 2009 година
Скопје

Судски совет
на Република Македонија
Претседател,
Васил Грчев, с.р.

1031.

Врз основа на Амандман XXIX на Уставот на Република Македонија („Службен весник на Република Македонија“ бр. 107/2005), член 41 од Законот за судовите („Службен весник на Република Македонија“ бр. 58/2006) и член 42 од Законот за Судски совет на Република Македонија („Службен весник на Република Македонија“ бр. 60/2006), Судскиот совет на Република Македонија, на седницата одржана на 07.05.2009 година, донесе

О Д Л У К А**ЗА ИЗБОР НА СУДИЈА НА ОСНОВЕН СУД СКОПЈЕ 2 – СКОПЈЕ**

1. За судија на Основниот суд Скопје 2 - Скопје е избрана:

1. Наташа Савовска Димитровска – Државен советник во Судскиот совет на Република Македонија.
2. Оваа одлука влегува во сила со денот на донесувањето, а ќе се објави во „Службен весник на Република Македонија“.

Бр. 07-1125/1
8 мај 2009 година
Скопје

Судски совет
на Република Македонија
Претседател,
Васил Грчев, с.р.

1032.

Врз основа на Амандман XXIX на Уставот на Република Македонија („Службен весник на Република Македонија“ бр. 107/2005), член 41 од Законот за судовите („Службен весник на Република Македонија“ бр. 58/2006) и член 44 од Законот за Судски совет на Република Македонија („Службен весник на Република Македонија“ бр. 60/2006), Судскиот совет на Република Македонија, на седницата одржана на 07.05.2009 година, донесе

О Д Л У К А**ЗА ИЗБОР НА ПРЕТСЕДАТЕЛ НА ОСНОВЕН СУД ТЕТОВО**

1. За претседател на Основен суд Тетово е избран: Ханиф Зендели – судија на Основен суд Скопје 2 – Скопје.
2. Оваа одлука влегува во сила со денот на донесувањето, а ќе се објави во „Службен весник на Република Македонија“.

Бр. 07-1126/1
8 мај 2009 година
Скопје

Судски совет
на Република Македонија
Претседател,
Васил Грчев, с.р.

1033.

Врз основа на Амандман XXIX на Уставот на Република Македонија (Службен весник на РМ“ бр.107/2005 година), член 42 од Законот за судовите (Службен весник на РМ“ бр.58/2006) и чл.31 став 1 алинеја 4 и член 46 од Законот за Судски совет на Република Македонија (Службен весник на РМ бр.60/2006 година), Судскиот совет на Република Македонија на редовната 65-та седница одржана на ден 07.05.2009 година, ја донесе следната

О Д Л У К А**ЗА ИЗБОР НА СУДИИ ПОРОТНИЦИ НА ОСНОВЕН СУД КИЧЕВО**

За судии поротници на Основен суд Кичево се избрани:

1. Елена Војче Јолеска	36. Бранислав Мито Стојаноски
2. Гордана Зоран Манакоска	37. Кристина Гоце Донеска
3. Дејан Лазар Илиоска	38. Оливера Миле Божиноска
4. Магдалена Василе Деспотоска	39. Веле Бранко Ѓорески
5. Милена Миодраг Џикоска	40. Жарко Стојан Блажески
6. Јулијана Мито Димитриеска	41. Валентина Стојко Цветаноска
7. Босилка Александар Андреска	42. Марице Радивој Фиданоска
8. Анета Тодорче Трпески	43. Ана Миле Петревска
9. Слаѓана Милан Ширгоска	44. Дејан Симеон Дејаноски
10. Јован Богоја Здравески	45. Александра Спиро Богеска
11. Татјана Танче Настеска	46. Јулијана Боре Сарафилоска
12. Славица Радован Симјановска	47. Славица Трајко Стрејоска
13. Николина Тодор Фиданоска	48. Александар Методија Божиновски
14. Билјана Иванчо Софронијевска	49. Влатко Добре Џикоски
15. Соња Коле Митреска	50. Жаклина Драган Наумовска
16. Сања Стојан Димик	51. Цвете Василе Петреска
17. Пецо Славко Столески	52. Марјан Јане Тренески
18. Соња Стефко Ѓореска	53. Милена Станислав Китаноска
19. Леонора Јанко Илијоска	54. Јасмина Велко Мицкоска
20. Анета Славе Лазареска- Стојаноска	55. Игор Петруш Луканоски
21. Кристина Стојко Станкоска	56. Катерина Верица Матеска
22. Предраг Нико Николик	57. Владимир Ѓорѓија Степаноски
23. Емин Демир Мамудоски	58. Виулета Томислав Алексоска
24. Насер Рамазан Алитоски	59. Валентина Јован Ѓиноска
25. Надежда Ѓуро Србиноска	60. Анита Стојан Нестороска
26. Јорданка Димитрие Митреска	61. Ирена Раде Секулоска
27. Лазе Ристо Сојаноски	62. Јанку Никола Зердески
28. Силвана Трендафил Пиперкоска	63. Анче Петар Петрески
29. Јован милован Антониоски	64. Зоран Микајле Бојоски
30. Нада Дончо Пејовска	65. Бобан живко Андрески
31. Љупка Милисав Дејаноска	66. Марјана Стојан Цавироска
32. Славица Борис Митаноска	67. Весна Петре Астарциева-Стојаноска
33. Пецо Богоја Сарафилоски	68. Верка Светозар Божиноска
34. Игор Душан Јаковлески	69. Татиана Милорад Стојановска
35. Васо Јордан Коруноски	70. Наташа Димитрие Цветаноска
	71. Мена Ѓорѓи Виторијоска
	72. Сашо Бошко Крстески

73. Живко Ристо Сталески
74. Цвета Левче Белеска
75. Снежана Мирко Атанасоска
76. Елица Кирило Дојчиноска
77. Елена Петре Митрејческа
78. Разменка Миленко Алексоска
79. Бранко Иван Маркоски
80. Евица Евто Јоноска
81. Драге Стефан Сиљаноски

82. Димана Блаже Стојкоска
83. Зоран Нове Новески
84. Славе Спасоја Ѓиурчиноски
85. Сузана Спасо Филипоска
86. Гоце Александар Костоски
87. Драшко Александар Трезииоски
88. Рада Стојан Милованоска и
89. Драге Благоја Јосифоски.

Оваа одлука влегува во сила со денот на донесувањето.

Бр. 07-1139/1
11 мај 2009 година
Скопје

Судски совет
на Република Македонија,
Претседател,
Васил Грчев, с.р.

1034.

Врз основа на Амандман XXIX на Уставот на Република Македонија (Службен весник на РМ“ бр.107/2005 година), член 42 од Законот за судовите (Службен весник на РМ“ бр.58/2006) и чл.31 став 1 алинеја 4 и член 46 од Законот за Судски совет на Република Македонија (Службен весник на РМ бр.60/2006 година), Судскиот совет на Република Македонија на редовната 65-та седница одржана на ден 07.05.2009 година, ја донесе следната

О Д Л У К А

ЗА ИЗБОР НА СУДИИ ПОРОТНИЦИ НА АПЕЛАЦИОНИОТ СУД БИТОЛА

За судии поротници на Апелациониот суд Битола се избрани:

1. Елизабета Михајлова	17. Александар Ноневски
2. Атина Ѓоргиевска	18. Снежана Бечлиевска
3. М-р Златко Совревски	19. Менка Димитровска
4. Даница Дурлова	20. Билјана Талевска
5. Горан Стојковски	21. Виолета Трајчевска
6. Петар Мајсторовски	22. Горан Ристевски
7. Марија Петрова	23. Мери Балјаровска
8. Оливера Чурлиновска	24. Петра Ангеловска
9. Билјана Нечковска	25. Дијана Бешлиќ
10. Јасминка Прчевска	26. Лидија Настевска
11. Маргарита Василевска	27. Сашо Лозановски
12. Благица Пармачка	28. Татијана Бојациева
13. Маргарита Степановска	29. Маријана Топаловска
14. Лилјана Ристевска	30. Гордана Јордева и
15. Снежана Ристева	31. Томе Димитровски.
16. Цветанка Димитровска	

Оваа одлука влегува во сила со денот на донесувањето.

Бр. 07-1140/1
11 мај 2009 година
Скопје

Судски совет
на Република Македонија,
Претседател,
Васил Грчев, с.р.

АГЕНЦИЈА ЗА КАТАСТАР НА НЕДВИЖНОСТИ**1035.**

Врз основа на член 152, став 1 од Законот за катастар на недвижности („Службен весник на РМ“ бр. 40/2008), директорот на Агенцијата за катастар на недвижности, донесе

РЕШЕНИЕ**ЗА СТАПУВАЊЕ ВО ПРИМЕНА НА ВОСТАНОВЕН
КАТАСТАР НА НЕДВИЖНОСТИ**

Стапува во примена востановениот катастар на недвижности за катастарската општина Косово-Општина Македонски Брод.

Катастарот на недвижности ќе се применува од 5-тиот ден од денот на објавувањето на ова решение во „Службен весник на Република Македонија“.

Со денот на стапување во примена на востановениот катастар на недвижности од став 1 од ова решение, престанува да се применува катастарот на земјиштето за КО Косово, востановен според Законот за премеј и катастар на земјиштето („Службен весник на СРМ“ бр. 34/72 и 13/78).

Бр. 09-7635/1

11 мај 2009 година

Скопје

Директор,

Љупчо Георгиевски, с.р.

1036.

Врз основа на член 152, став 1 од Законот за катастар на недвижности („Службен весник на РМ“ бр. 40/2008), директорот на Агенцијата за катастар на недвижности, донесе

РЕШЕНИЕ**ЗА СТАПУВАЊЕ ВО ПРИМЕНА НА ВОСТАНОВЕН
КАТАСТАР НА НЕДВИЖНОСТИ**

Стапува во примена востановениот катастар на недвижности за катастарската општина Ботушје-Општина Македонски Брод.

Катастарот на недвижности ќе се применува од 5-тиот ден од денот на објавувањето на ова решение во „Службен весник на Република Македонија“.

Со денот на стапување во примена на востановениот катастар на недвижности од став 1 од ова решение, престанува да се применува катастарот на земјиштето за КО Ботушје, востановен според Законот за премеј и катастар на земјиштето („Службен весник на СРМ“ бр. 34/72 и 13/78).

Бр. 09-7636/1

11 мај 2009 година

Скопје

Директор,

Љупчо Георгиевски, с.р.

www.sivesnik.com.mk
contact@sivesnik.com.mk

Издавач: ЈП СЛУЖБЕН ВЕСНИК НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА, ц.о.-Скопје
бул. "Партизански одреди" бр. 29. Поштенски фах 51.
Директор и одговорен уредник - Тони Трајанов.
Телефон: +389-2-55 12 400.
Телефакс: +389-2-55 12 401.

Претплатата за 2009 година изнесува 9.200,00 денари.
„Службен весник на Република Македонија“ излегува по потреба.
Рок за рекламации 15 дена.
Жиро-сметка: 300000000188798.
Депонент на Комерцијална банка, АД - Скопје.
Печат: ГРАФИЧКИ ЦЕНТАР ДООЕЛ, Скопје.

ISSN 0354-1622

